

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland, po razmaščilih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo, celo leto, \$7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
European subscription, \$7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1906, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 160

Fri., July 11, 1941

Kaj bo dobil Hitler v Rusiji

Rusi poročajo, da so ustavili prodiranje nemške armade, toda iz Berlina prihajajo poročila, da so na potu nove rezerve, ki bodo vržene v par dneh v bojno linijo in takrat se bo šele pričel pohod na tri glavna ruska mesta: proti Leningradu, Moskvi in Kijevu. Dasi se ruska armada dobro oteplje nacijs, vendar je pa dvomljivo, da bi mogla ustaviti okupacijo vsaj zahodnega dela Rusije, ki je obenem tudi najbogatejši kraj Sovjetije, bodisi v industrijskem ali agrarnem pomenu.

Nemci imajo zdaj v rokah zahodni del Bele Rusije in nekaj Ukrajine. Na severu se zaganja nemška armada proti Leningradu in slavnim ruskim ladjedelnicam na Baltiku. Kakor hitro bo prešla nemška armada dovolj daleč proti vzhodu na rusko ozemlje, bo zanjo takoj prišla armada inženirjev in delavcev, ki bodo začeli organizirati okupirano ozemlje.

In to je pa tisto, od česar je odvisna usoda Nemčije v njenem boju z demokracijami. Hitler namreč ni šel v Rusijo samo z namenom, da stre rusko armado, ampak njegov glavni namen je, da si zagotovi ogromno bogastvo Rusije. In za dosego tega bogastva, industrijskega in naravnega, mu ne bo treba iti daleč, ker leži prav blizu evropske meje. Najbogatejši pokrajini v ruski republiki sta namreč Ukrajina in Bela Rusija.

Kakor hitro bo Hitler zasedel ti dve deželi, bo skoro gotovo v njih glavni mestih Kijev in Minsku postavil svojo vlado. Bajne ima Hitler že pripravljene Beloruse in Ukrajince, ki bodo prevzeli ta posel. To so oni, ki so bili zbežali v Nemčijo pred boljševiki, zdaj se bodo pa vrnil in izkoristili domačo deželo v korist Nemčije.

Prvo, kar bo Hitler vzel v roke in začel izkoriščati v svoj dobrobit, bodo ladjedelnice na Baltiku in Črnem morju. Pri Leningradu so namreč ruske ladjedelnice, ki lahko grade bojne ladje, podmornice in drugo ladjevje. V jeklnah Pitulov vlijejo topove za bojne ladje. Kronstadt je pa važno pristanišče v Baltiku, odkoder bo Hitler lahko obvladal ves Baltik in Skandinavijo.

Na Črnem morju je pa najvažnejše pristanišče Sebastopol, kjer je v bližini tudi več ladjedelnic.

Z okupacijo teh krajev bo Hitler ojačil svojo pomorsko silo, si zgradil novo ladjevje, kateremu bo dodal še ruskega, katerega bo gotovo tudi nekaj dobil v roke, tako na Baltiku kot v Črnem morju, saj Rusi od tukaj ne morejo nikamor zbežati s svojimi ladjami. Tozadevno je Anglija veliko na boljsem, ker ima vsa svetovna morja odprta svojim ladjam.

To bi bila ogromna pridobitev za Hitlerja, zlasti pa oblast v Črnem morju, ker bi od tukaj lahko dobil pomorsko zvezo z različnimi kraji v Sredozemskem morju, predvsem z Italijo in Grčijo, kamor bi vozil rusko žito in olje. Sovjetija ima tudi zelo dobro poslujoč kanalski sistem po rekah v notranjosti dežele in če ga dobi v roke Hitler, bo to zanj velike veljave.

Iz ekonomskega vidika so za Nemčijo največje veljave Ukrajina, Kavkaz in Bela Rusija. Rusija izvažajo iz Ukrajine devet desetih vsakega svojega žita. Dežela prideluje sladkorno peso, koruzo, pšenico, je bogata na premogu, železni rudi in drugih važnih rudah.

Čprav je Rusija zadnja leta zgradila novo industrijo na vzhodnem pobočju Urala in zgradila tovarne tudi v osrednji Aziji, pa je mnogo tovarnen in jeklen tudi v Ukrajini, zlasti okrog Kijeva, pri Karkovu, Odesi in Dnjepropetrovsku.

Bela Rusija je pa znana kot živinorejska dežela, pa tudi dobra žitnica in pa krompirja se največ pridelava tukaj, ki je poleg zelja najvažnejša nemška jed.

Kavkaz ni samo znan po svojem olju, katerega zdaj producirajo le neznaten del, večinoma pa še čaka v zemlji, da se ga navrti in spravi v sode, ampak je znan tudi po svojih bogatih bakrenih rudnikih, prostranih gozdovih in kožuhovalni.

Ti ruski kraji imajo ogromno bogastvo, ki ga bo lahko Nemčija še podvojila, ako bo poslala tje svoje inženirje in svoje stroje. In Nemci so znani, da to znajo. Rusiji je vedno primanjkovalo strojev in kemičnih produktov za razmah industrije, tega ima pa Nemčija dovolj.

Ako se Nemčiji posreči dobiti v roke Kavkaz in naj tudi pred umikom Rusi uničijo vse oljne vrelce, ne bo vzelo več kot eno leto in nemški inženirji bodo zopet spravili vso stvar v red.

Na prvi pogled je torej razvidno, da če se nemški armada posreči poriniti rusko armado dovolj daleč proti vzhodu, bo dobila Nemčija v roke tako ogromno zalogo potrebščin, da bo postala Nemčija s tem ekonomsko nepremagljiva. Dobila bo v roko največje žitnice Evrope. Nemški bojni stroj bo dobil pa nove vire za vojno proti Angliji.

To je, kot rečeno, na prvi pogled. Toda če se pogleda v stvar bolj natančno, pa ne bo šlo tako gladko. Tudi v zadnji svetovni vojni je Nemčija okupirala Ukrajino, toda izkazala se je kot breme prej kot dobiček. Produkcija v vseh panogah je bila z nemško okupacijo takoj padla, ker domačini so vodili pasivno rezistenco in niso hoteli delati za Nemce. Tako si tudi zdaj Nemci ne bodo dosti pomagali z domačimi delavci. Importirati bodo morali torej delavce od drugod, kar bo pa vzelo čas, pa je še vprašanje, kje bodo te de-

lavce dobili, ko jih že danes primanjkuje v Nemčiji, a na druge se ne bodo mogli zanesti.

Računa se, da bodo morali Nemci v te kraje importirati najmanj 250.000 poljskih nadzornikov, knjigovodij, poslovođij in enako. In če se računa, da bodo Rusi pri umiku kolikor mogoče poškodovali vse, kar bo le mogoče, potem se lahko sodi, da bo preteklo precej časa, predno bo mogla Nemčija črpati kaj prida iz okupirane Rusije.

BESEDA IZ NARODA**Faranom pri sv. Vidu**

Že parkrat sem vas opomnil in danes vam še enkrat polagam na srce, da nikar ne prezrite velikega piknika, ki ga prirede Skupna društva fare sv. Vida in katerega čisti preostanek gre v korist naše cerkve. Pričakoval sem, da se bo še kdo drugi izmed faranov kaj oglašil v ta namen, a do sedaj sem čakal zaman, ker je pač navadno tako, da vse čaka na predsednika. Pa naj bo tako, saj rad delam, kjer vidim, da gre res v dober namen in našo lastno korist.

Piknik se nam bliža s hitrimi koraki in bo že prihodnje nedeljo, 13. julija, na prijazni Pinterjevi farmi, kakor sem vam že opisal in menda ga ni našega rojaka, da bi ne vedel kje je ta prostor. Vozite po St. Clairju do 260. ceste in tam zavijete na levo pa boste že od daleč zagledali prostor piknika. Prav prijazno ste vabljeni tudi rojaki iz drugih krajev, posebno iz bližnje okolice, ki ste bili svoj čas že farani te največje slovenske fare v Ameriki.

V senci košatega drevja se boste lahko ohladili in pogovorili s svojimi prijatelji in obenem pa, če boste potrošili kakšen cent, boste s tem koristili svoji fari. Saj se zastopniki društev vedno trudijo le v korist naši cerkvi.

Vsak naj žrtvuje malo in iz tega bo zrastle veliko, kakor pravi pregovor: "Zrno do zrna — po-gača, kamen do kamna — palača." Posameznik ne more veliko napraviti in tudi samo zastopniki društev in odborniki tudi ne, ampak če boste pokazali vsi farani dobro voljo in vsak naj stori le malo, pa bo lep uspeh. V skupnem delovanju pa se nam bo le s časoma približal čas, ko se bomo tudi mi pri naši fari otresli težkega bremena, ki nas sedaj tlačijo in to je naš dolg.

Vabim vas, dragi farani, kot bi bilo to v mojo lastno korist, ampak kot predsednik Skupnih društev fare sv. Vida, se zavedam, da je to moja dolžnost in kakor sem že prej omenil tudi z veseljem delam, samo da vidim uspeh. Lepega uspeha pa ne bom vesel samo jaz, ampak ga boste gotovo tudi vi vsi farani.

Sedaj naj vam pa še malo pojasnim glede vožnje. Oblakov truk bo odpeljal delavce ob 10. uri dopoldne izpred šole sv. Vida. Potem bo pa prišel nazaj in

bo odpeljal ob pol dveh tiste farane, ki nimate svojih vozil. To bo edina vožnja za občinstvo izpred šole. Toda truk pa vas bo čakal tam, kjer zaobrne Nottingham kara in bo vozil na piknik, dokler bo kaj ljudi za prepeljat. Torej vidite, da lahko prav vsi pridete, če ne na en način pa na drugi, samo če hočete.

Tudi godba za ples bo prvo-vrstna, ker bo igral poznani Louis Trebarjev orkester. Ali vas to nič ne mika? Menda ja, saj vem, da boste prišli. Na pikniku pa bomo slišali tudi našo domačo farno godbo, pri kateri je krog štirideset naših slovenskih fantov.

K sklepu vas še enkrat vabim in prosim, da naj nikar ne bo ta moj apel glas vpijočega v pušča-vi. Vabim vas na veselje in dobro stvar. Vseh telesnih dobrot bo na razpolago, da se bo vsak lahko okrepčal po mili volji. Od-bor in delavci sploh se trudijo, da vam bodo dali čim boljše po-strežbo. Torej na svidenje v ne-deljo popoldne na Pinterjevi farmi,

Louis Erste, preds.

Skupnih društev fare sv. Vida.

28-letnica — razprodaja piknik Zadruga

Nemčija, ki stremi za največji svetovni trg in nakupničenim kapitalom, je malone uničila — uničevalni proces je stalno še v teku v podjarmljenih deželah — skoro vse Zadrugo gibanje doma in kjer je stopila trda peta njenega vojaštva; Rusija je prevzela Zadrugo v državno oblast in deli po svoje ta blagoslov potom komunističnih naukov; v Angliji je ostalo kot je in tako tudi na Švedskem in Japonskem ter Kitajskem. V Ameriki ta zli duh ni še objel Zadrugo podjetja, in veseli smo lahko, da mi kot Slovenci in Američani, da smo si v tujini zgradili lastno Zadrugo podjetje in pomaknili ta delavski ekonomski evangeli naprej.

Osem in dvajset let bo ravno v nedeljo na dan piknika, odkar se je začelo; osem in dvajset let solidnega delovanja za delavsko stvar! Prenesla je vse krize, prenesla je vse udarce, potrebne in nepotrebne, in danes stoji kot najboljša, najvzornjša delavsko podjetje med nami. Kar je pridobila je pridržala in zaupno gleda naprej na večji razvoj in

razmah tekočih in drugih trgovin, ki bodo in morajo eventualno biti otvorene! Čas mine in prišla bo 30-letnica, kar bo za nas Slovence eden glavnih mejnikov in meril našega napredka. Direktorij bo v kratkem začel z vsemi pripravami za praznovanje te pomembne 30-letnice!

Ob 28. letnici in pred piknikom se spodobi imeti lepo in veliko razprodajo — zato je sedaj v teku že od torka do sobote. Poslužite se prilike in založite se sedaj, kajti "price control" gor ali dol, vsi znaki kažejo, da za bodoče mesece bo še vse šlo gor in nobena stvar ne bo ostala pri sedanjih cenah, morda samo fašizem ali nacizem k večjemu ostane pri starih cenah, al' pa zastoj.

Piknik bo kronal to delovanje celega tedna. Vse se pripravljajo, vse govori, da, na Zadrugi piknik pa moram iti, kajti tam smo res domači in če je sreča mila znam še kako darilce domov prinesiti, saj jih bo tako preko 30 vseh skupaj. In kot poročajo prav lepa in vredna vsakega. Šel bom na razprodajo in dobil listke ali jih pa dobil na pikniku v nedeljo 13. julija na Močilnikarjevi firmi.

Joseph A. Siskovich, tajnik.

V poletnem času na Hubbard Rd.

Precej časa je že minilo, odkar sem zadnjič poročal novice iz našega Hubbard Rd. Mnogi so me že vprašali, če mi je zmanjkalo papirja in črnila. A vzrok pa je v tem, ker sem delal neko ograjo in jo še pobarval in za tem pa je prišla na vrsto še hiša, katero je bilo tudi treba pobarvati. Rečem vam, da to niso bile nikake mačje solze. Lani sem barval mojo novo hišo s tako ihto, da sem si bil še bolezen nakopal in le malo je manjkalo, da nisem bil zapustil ta lepi svet. Ker se mi pa tukaj vseeno še zelo dopade, zato sem pa še malo počakal, ker je res lušno biti v tej človeški družbi.

Vedel pa sem, da bo treba letos barvati hišo in drugo in ker mi gre to delo še nekam najbolj od rok, zato sem se letos pripravil k barvanju že takrat, ko je še zmrazilo in sem celo k peči nosil barvo gret, da sem lahko barval. (Pa če verjamete ali pa ne...) Ker pa tega dela le ni hotelo biti kraja ne konca, so me ljudje že hodili občudovati, kaj neki bo iz tega. Nekateri Amerikanci so me že pričeli nazivati "malar," ker sem tako polahko in lepo barval. Nakupil sem vseh vrst barve, da izgleda res lepo, kot bi se tu naselil kak cirkus. Če bi Klemenčičev France tam iz Addison ceste vedel za vse to, bi gotovo prišel pome. Veste on je izvrsten barvarski mojster in gotovo zaposluje najboljše

barvarje in prav gotovo bi hotel imeti tudi mene med svojimi delavci.

France, če te slučajno kdaj pot nanese v naš kraj na Hubbard Rd., me bo prav veselilo, če bi me obiskal in si ogledal moje krasno delo. Kakor vidite sem vedno zaposlen čez glavo, da nimam niti časa za pisanje ali kakšno drugo delo. Veliko sem jih že preslišal, ker imam v roki vedno le čopič, ali pa se sprehajam med lepimi cveticami ter jih okopavam in vdihavam njih krasni vonj. O, kako lepo je to! in največje moje veselje.

Saj sem vam že večkrat povedal, da s krompirjem ni nič. Včasih, ko smo ga sadili globoko, so ga miši pojedle in letos smo ga pa kar na vrh položili in samo malo z zemljo pokrili, pa zopet ne bo nič, ker je bila vedno tako huda vročina in suša, da če se letos ne bo otajalo, kar je zamrzlega (vsaj nekoliko) potem ni dosti upanja več. Moj sosed John pa se prav potkontena s krompirjem. Menda je njemu sreča bolj naklonjena kakor meni.

Sladke češnje so prav dobro obrodile in jih kar ni hotelo zmanjkati. Velika sreča zanje, da je bil Strnišev Tone tam iz Coit Rd. v Clevelandu prišel na počitnice k nam, da se je ukvarjal z njimi. Veste Tone je pa že tako delaven in za vsako delo pripraven, da je le kaj. Oh, kako srečna je njegova žena, ki ima tako skrbnega in postrežljivega moža. Veste pa siliti ali narekovati mu kaj naj dela, tega pa nisem hotel, ker sem se bal, da bi me potem vprašal za kakšno plačo, kajti pri nas ni denarja in bi mu ne mogel dati več kot sam zaslužim, to je, 60 minut na uro, dela pa se lahko magari 16 ur na dan. Pijačo ima prosto pri vodnjaku. Ker ni kač, smo poleti lahko brez čevljev. Vidite, tako se nam godi v teh krajih.

Moja želja je pa vseeno, da bi Tone prišel zopet prihodnje leto k nam na počitnice. Tudi moje novo hišo si je vzel v našem za poletne dneve, ker se kot banka ni prav nič obnesla. Eni so denar prinesli notri, za kar jim gre prav lepa hvala za njih poštenost, a dosti pa jih je, ki sedaj nočejo izpolniti obljube, čeprav so se prej gvišali, da bodo gotovo prinesli.

V novi hiši smo imeli na počitnicah tudi prijazna Virantova dekleta iz Norwood Rd. v Clevelandu. To so vam prijazna dekleta in reči moram, da so mi resnično delala kratek čas, reči pa ne morem, če sem ga tudi jaz njim. Obiskal nas je bil tudi Čampatov Jože, ki je Virantov zet, s seboj je bil pripeljal tudi Mrs. Virant, da smo res prav fletno imeli. Podali smo se bili maline obirat, a z Jožetom sva vsa družbo kmalu zapustila, češ da nama to delo ne gre preveč od rok in sva jo

raje potegnili tja doli k ru v park. Pa ne da bi bila sprehajala po parku, sva zavila tja, kjer bog ven moli. (Sem si že kar obda bo kaj takega...)

Zavila sva k našemu selu, nemu rojaku Strojnovemu, pripeljetu, kjer vedno dobite glavnino in mrzlo pivo. Tako, da se prihrani nekaj, ko ga je kod par kozarcev. Seveda pa tovanj tako gladko, ko sva se prišla nazaj, ne njemu in neješe. Vsa ta prijazna dekleta s Yum obkolile in nama brale em. Rečem vam, da se človeko, brže precej sitno poslušati te sinovavorce, ker pa smo me Mimbo vavjeni takim rečem, se je pro nimo veliko za tako brbljanje.

Obiskala nas je bila in v sta prijazna Mrs. Josie o ušes iz 6303 Carl Ave. Ko je vstopila ljo zaigrala godba na fil, na skem radio programu l'nanhi mad v počast njenim šk pol ob priliki 20 obletnice "zneskega življenja, sem jo a srečal, če bi šla z mano plesneje, j, kaj je rekla — da. Pasmelja zavrtela prav lepo po diska, t in prav zadovoljno. Reim us časi so bili.

Saj pravim, Clevelandočno pa res prijazni ljudje, pu je pa clevelandska dekleta vka s še kaj tako prijaznih, naše se pridejo k nam na naš pi je o Hubbard Rd., pa boste najo, l da je to res lep kraj, kako lašč ustvarjen za počitni padal rej le pridite, da bo kakot ve lja. Pozdrav in na sviden, i r

Frank Leskij, s r

moji

—o—

Zgodba o "zlatem"

V osrednjem Idahu v zveze, p nih državah sta pred koprav pol stoletja dva iskalec dva Peck in Kellogg, mnogo v Win zaman stikala v gorovju n, nem čo. Našla nista niti zrno čiti al Na zadnje sta se ločila, dmojo. neta domov. "Prepuštili našim ga osla," je dejal Kellogg do prvov greš ti lahko peš, če puško nekoliko dni potovanja vrico Jaz pa moram potovati razen tednov. Čim pojde mimo Shat hiše kakšen transport do to, ki kraja, ti osla pošljem nazaj stre

Peck je kot dober tovarnat, volil in njiju skupni e naša spremljevalec na dolgih im je zamenjal vodjo ter od dva s Kelloggom. Kmalu po nismo Kellogg srečal dva nova rekam je zlatu. Ta dva se po njem črnoglednem poročilu, dčaku teh gorah nič najti, nista hudo prestrašiti in sta nado ki rci svojo pot. Tedaj se je njiju logda tožil in je tožbo to prop slil si je, če ne bo nič pot v sta vsaj škodilo ne bo nič.

Nekoliko ur pozneje je osel nenadno trmast, ne do ne z batino ga ni bilo spraviti z mesta. Ko so si kraj podrobneje ogledali, ne zagledali — zlato, pravo Tako so odkrili slovite zlat ljanje okrog današnjega B kila in Sullivan. Kellogg tulil svoji sreči zinil nobene lani! temveč se je zadovoljil s o glav je svojemu staremu prijat priklki osla poslal nazaj, poza ležišča zlata v vrednosti o, pot milijonov niso stvar, ki se ve mogel dolgo zakrivati in k poraz Kellogg nekega dne razen usmi svojima novima prijatelji, ki spril, sta ta dva izblebela tisti čilno vlogo, ki jo je imel ojim najdbi zlata. Tedaj je Pe Sha logda tožil in je tožbo to se n bil. Sodniki so dejali, da v na osla tistega zlata sploh ne jih zato pa pripade siveu nar dli polovica vsega dobička. P je i je dal milijone izplačati hih h svojim "zlatim oslom" živ ejšji tlej v sijaju in veselju, potre ju ni pobrala tista, ki nič Ge pusti.

—o—

Ruski zrakoplov "SSSR"

s pilotom Čerevičnim je

na Wranglov otok v 10 videl

poletu nad Arktičnim oce

OB 15 LETNICI OBSTANKA

Shika predstavlja odlični cerkveni pevski zbor "Ilirija" pri fari Marije Vnebovzete v Collinwoodu. Člani in članice so se slikali ob priliki 15 letnice obstoja zbora.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

odšel tiho in brez slo-
sel je pred odhodom k
pripeljal tudi svoje sta-
te o seboj.

prihajal, smo se po-
kod bi bolje usmerili
pa tovanje v Chihuahua.
gaj nas so bile zbrane
neje osebnosti Mim-
Yumov in izseljencev.
ale em uganil, kaj ga je
oveto, brž sem naročil, naj
sinova Močnega bivola
Mimbrenji neopazeno
nameraval odgovor, ki
tu in Yumam še dolgo
se o uselih.

stopil v naš krog, sem
bil, naj prisede. Prezir-
mahnil z roko, se posta-
slik politični govornik in
ce znešenim glasom:

na sreča je ženska, da-
lešnje, jutri bo jokala in
Pa smejala pojutrišnjem.
diska, ta vojna sreča, se
Reim ustam, vrhovnemu
ju vseh rodov Yumov,
indredno smejala, naklo-
pa, pu je bila, dokler je
eta avka s sovražniki, ki so

naše zemlje, ki jih po-
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako
si je o njih vedel, kako

Jezno se je okrenil stari po-
glavar k nam.

"Zakaj ste nas obdali z obo-
roženimi ljudmi —? Ali misli-
te prekršiti pogodbo, ki smo jo
sklenili, in nas izdajalski pobi-
ti —?"

Pa se je oglašil Winnetou.

"Nismo izdajalci," je pove-
dal. "Tiste bojovniki, ki vas ob-
dajajo, vas naj samo opozorijo,
da morate še počakati in poslu-
šati, kaj vam bomo odgovorili
na vaše besede."

Moj brat Old Shatterhand
naj pove, kaj vam imamo pove-
dati! Winnetou, poglavar Apa-
čev, ljubi dejanja, ne pa bese-
de."

Vstal sem in se obrnil k Yum-
vam.

"Velika usta nam je povedal
besede, ki kar bohotijo nepre-
vidnosti in zmot. Nepreviden
je bil poglavar Yumov, ker je
prezrl, da smo velikodušno pri-
zanesli njemu in njegovim Yum-
nam. Podarili smo mu življen-
je in svobodo, pa nam je v ob-
raz povedal, da nam bo z žive-
ga telesa odiral kožo. Lepo,
prijazno, miroljubno sem pre-
jel govoril z njim in ga opomi-
njal, naj hodi boljša pota, da
bo vesel nastopil potovanje v
večna lovišča Manitouva, pa
da bodo ponosno in veselo zrl
njegovi bojovniki na svoja de-
janja. Čujem pa, da moji opo-
mini niso prav nič zalegli. Kaj-
ti on, ki je premagan, on grozi
zmagovalcem, da vse življenje
ne bo pozabil, kar se je zgodi-
lo, da bo potepal tiste, ki so
danes zmagali —. Te njegove
besede, pravim, so zelo nepre-
vidne. Ali ne vidi, da je še ve-
dno v naših rokah —? On in
njegovi starejšine, ki so pri-
trdili njegovim grožnjam —.
Kdo nam bo branil, če raztrga-
mo pogodbo, ki smo jo sklenili,
kdo pravim, ko je tudi Vete ja
pokazal, da pogodbe ne misli
resno in se noče držati sklenje-
nega miru —? Na vsa usta se
je hvalil, pa kako se mu bodo
za njegove besede zahvalili nje-
govi starejšine in njegovi bo-
jovniki, ki je s svojimi nepre-
vidnimi besedami spravil v ne-
varnost sebe in nje —?"

"Držati se morate pogodbe!"
me je prekinil.

"Ne! Ni treba! Old Shatter-
hand in Winnetou se vobče k
ničemer ne dasta prisiliti in
besede moraš ne poznata! Za-
pomni si to! Tvoja grožnja
nam daje pravico, da vas sme-
mo takoj ustreliti, tebe, tvoje
starejšine in vse tvoje ljudi!
Mir ste sklenili, pa grozite s
sovraštvom!"

"Ampak tega ne bomo stori-
li. Smejemo se vam! Tvoje
besede so kakor kvakanje žabe
v posušeni mlaki! Postaral si
se, oslabele si in tvoja ostare-
lost ti narekuje besede, ki se
jim možat človek smeje in ki
jih le zato ne kaznuje, ker so
otročje in brez moči. Ne boji-
mo se tvojih groženj, le pojdi,
kamor hočeš! Ne jezimo se
nad tvojimi besedami, kvečje-
mu pomilujemo te!"

"In tvoje besede, sem dejal,
tudi kar bohotijo zmot. Dejal
si, Winnetou in jaz da sva tuja
tod in da se nimava pravice
vmešavati v vaše zadeve. Ali
ne veš, da je Winnetou slavni
poglavar vseh rodov plemena
Apačev, ki živijo od Arizone pa
vse gori do velike puščave Ma-
pimi, do Rio Pecos, do Chi-
huahue in sem do Sonore —?
Ali niso tudi Mimbrenji, ki jih
vidiš tule kot zmagovalce, ali
niso tudi ti del plemena Apa-
čev —? Pa praviš, da je tujee
tod —! Povem ti, večjo pravico
ko ti ima, da pride v to deželo
in se vmešava v vaše zadeve!
In da se pridruži Mimbrenjem
zoper vas, ki smrtno sovražite
Mimbrenje —. Kako moreš za-
htevati, da bi ga bilo treba po-
gnati črez mejo —?"

(Dalje prihodnjici)

Jago

Seveda smo imeli tudi psa,
pravega psa čuvaja, kakršen mo-
ra biti pri vsaki pošteni kmečki
hiši. Bil je bernardinec najči-
stejše pasme. Spadal je k dru-
žini, saj je z nami, otroki, vred
odrašal in je prejemal od naše-
ga očeta prav tako kot mi udar-
ce s palico, če je kaj zakrivil.

Prav dobro se spominjam ti-
stega sivega novembrskega dne,
ko je mati stala pri štedilniku in
je kuhala močnik.

Da dobimo novega psa, je
pripovedovala, velikega in moč-
nega bernardinec. Otroci smo
stali pri njej, držali smo se
obodnega droga pri štedilniku
in smo se ko navadno pozibavali
s telesom nazaj in naprej.

"Ali ima velik gobec?" sem
vprašal, ker se mi je — ne vem,
zakaj — dozdevalo, da je to sil-
no važno.

"Seveda ga ima," je rekla ma-
ti, "pa ostri zobje so v njem."

Da s temi strahotno ugrizne,
je dejala, in da bo treba pri ig-
rah z njim jako paziti. Vsi tri-
je smo se zagledali v mater. Še
mnogo nam je govorila o psu,
tudi to, kako je treba z njim
ravnati in še toliko drugega. V
svojih vrčih glavica smo si
naslikali velikanskega psa, ki
venomer kaže zobe, je neznansko
kosmat in dolge kremplje ima.

Vsi smo ga v silni radovednosti
pričakovali. Takle pes, podo-
ben levu, nam bo brez dvoma
predružil življenje.

Ko je kmalu nato obstal voz
pred hišo in se je nam radoved-
nim fantičem, mahaje z repom,
približal prekrasen bernardinec
z dolgo dlako in neverjetno do-
brohotnega izraza in najzvestej-
ših pasjih oči, smo koj vedeli,
da je prišel v hišo četrti tova-
riš za naše igre.

Koj smo stekli k njemu in za-
čeli božati po mehki dlaki. To je
mirno prenašal in dozdevalo se
je, da mu je dobro delo. Brez
dvoma je bil istega mnenja kot
mi, zakaj, mahoma mu je prišlo
v glavo, da je mojega brata nad
vse ljubeznivo obizljal po lich.

To je bilo tako mehko in toplo
kakor poljub. Nato ga nismo
več pustili od sebe. Prav natan-
čno smo ga preiskali. Privihni-

li smo mu zoborno kvišku in smo
dognali, da ima prekrasno belo
zobovje. Poskušali smo mu za-
tisniti oči, pogledali smo mu v
ušesa in smo vanje zatulili. Te-
daj je stresel z glavo, da sta uh-
ljaja kar zaklopotala krog njego-
ve mogočne glave. Resnično,
nam se je dozdevalo kakor člo-
vek: imel je oči, ušesa, zobe in
ni mogel prenesti, prav kot moj
bratrec ne, če smo mu zatrobili
v ušesa. Brez besede smo skle-
nili, da sprejmemo Jago, novega
psa, v svojo tovarišijo.

In tako se je tudi zgodilo.

Jago je bil zmeraj tam, kjer
smo bili mi trije. In kadar so
psa poklicali, naj pride jest, smo
drug za drugim tekli v hišo. Ja-
go je hodil z nami tudi na pašo.
Jago je pazil na krave, da se ni-
so razbežale, in je pazil na nas,
kakor da bi bila to njegova edi-
na, najvažnejša dolžnost. Ležal
je pred našo stajo na pašniku in
je zarenčal, čim je kak človek
šel mimo, čeprav sto metrov
proč. Jago je hlatal za muha-
mi, in jih podil proč od nas in
kopal nam je najgloblje jame v
zemljo in pri tem razbrskal vse
krtine, da je prst kar tako frča-
la naokoli.

Resnično, Jago je bil pame-
ten. Nam se je dozdevalo, da to
ni bil pes; vsaj jaz tega kar ni-
sem mogel verjeti. Brez dvoma
je tičal v njem kak začarani
princ. Saj sem lahko kar govo-
ril z njim! Razumel je sleher-
no besedo. Natančno je vedel,
če nas je oče kaznoval. Nekoč
sem prišel s slabim spričevalom
domov. Imel sem slabo vest. Ja-
go mi je prišel naproti, kakor
zmeraj. Pa sem mu potožil svo-
jo revo. Vse sem mu povedal.
Jago je molčal in je capal poleg
mene. Zdaj pa zdaj je povohal
kakor travo, da jo je nato le s
težavo pogoltnil. Pri tem se mu
je večkrat zateknilo in je travo
spet izkašljal. Ko nekoč trava
le ni hotela ven, sem kakor izur-
jen zdravnik segel z roko v žre-
lo in sem ga osvobodil. Vendar
ni slušal mojega nauka, da naj
nikar zmeraj ne žre trave, češ
da to vendar psu ne pristoji. Saj,
kaj pa takle človek ve o pasjem
življenju!

In na ta način sva prišla sicer
malo kasneje, a vendarle domov.

Moj oče me je že čakal. In ko je
pregledal moje spričevalo, je že
segel po šibi. Jago je stal poleg
mene. Neverjetno pametno je
opazoval mojega očeta. V pra-
vem trenutku je planil k očetu,
zgrabil s svojim velikanskim
gobcem šibo in brž stekel ven.

Oče je pustil mene in pohi-
tel za psom. Jago pa, le kako je
bil zvit! On, ki je bil tako po-
slušen, kar ni in ni slišal, ko je
oče srdito klical za njim. Z enim
očesom je le pomežikaval in je
ostal v pripravi razdalji, držeč
šibo med zobmi. Nič ni pomaga-
lo, Jago je bil pač bolj uren kot
oče.

Jaz pa? Meni se je zdelo naj-
bolje, da sem izginil. Slišal sem
le še, kako je mati klicala očeta,
da naj gre v hlev, češ da tele še-
pa, in oče je odhitel v hlev. Kas-
neje pa je nemara pozabil na-
me in Jaga, saj je imel drugih
skrbí preveč. Takrat je bila voj-
na in prav nič ni bilo lahko na-
siti toliko kljunov.

Čez nekaj časa, ko sem zasli-
šal, da je odšel oče proti hlevu,
sem se splazil iz svojega skri-
vališča, iz stiskalnice za most,
in sem požvižgal svojemu Jagu.
Zaslišal sem cvilenje in kakor
strela je šnil k meni, držeč šibo
bo še zmeraj v gobcu.

Da, to je bil moj rešitelj. Ob-
jel sem ga krog vratu in si v
njegovem kožuho osušil solze.
Razkoračeno je stal in molčal.
Le njegove oči so se zvesto sve-
tile in po pasje zvesto so se le-
sketale.

Mahoma sem vstal. Domislil
sem se zgodbe o začaranem prin-
cu. Moral sem Jaga rešiti; to
si je zaslužil. Prijel sem njego-
vo kuštravo glavo z obema ro-
kami in sem ga poljubil na mr-
žli smrček. Potem sem počakal.
Pa se ni nič zgodilo, prav nič ne.

Razočaran sem bil; saj sem
hotel vendar pokazati svojo hva-
ležnost. V svojem obupu sem
vzel šibo in sem jo na drobne
kosce razlomil. In sleherni ko-
šček sem vrget Jagu kot 'aport'.
Po večkrat je moral steči sem in
tja in slednjič sva bila srečna
oba — jaz in moj Jago.

(S. E.)

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE

IZ DOMOVINE

—Metla povzročila nesrečno
smrt. Dne 2. septembra lanske-
ga leta se je pripetila na cesti
v Vičancih žalostna smrtna ne-
sreča, ki je zahtevala življenje
mladega dekleta. Na kolesu se
je peljala iz Moškajncev proti
domu mlada Kos Veronika.

Pred seboj je držala metlo. Ko
je privozila na most pri Vičan-
cih, se je metla zapletla v most-
no ograjo ter je postala kole-
sarka negotova in je švigala s
kolesom sem in tja po cesti, da
bi odbržala ravnotežje. Nesre-
ča je hotela, da je prav tedaj
prijel v smeri iz Rucmancev

na Moškajncih s hlodi težko
natovrjen tovorni avtomobil,
kateri je šofiral 27 letni Iv.
Čurič iz Žižkov. Avto je povozil
deklico ter so ji šla kolesa čez
trebuh, tako da je obležala pri
prici mrtva. Čurič je prišel za-
radi neprevidne vožnje pred
okrožno sodišče v Mariboru,
kjer je bil obsojen na 5 mese-
cev nepogojnega zapora.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Proda se moderna hiša za
eno družino; 6 sob in zajtrko-
valni prizidek; garaža. Jako
ugodna cena. Vprašajte na
1246 E. 172. St. (161)

Naprodaj

Proda se krasna hiša za 2
družini 10 sob, kopališča iz
plošč, garaža za 2 avta; renta
\$85 na mesec. Hiša izgleda kot
nova. Lastnik je pripravljen
žrtvovati hišo za manj kot je
tržna cena. Ne potrebuje se
nobene refinanciranja. Ne-
kaj malega je treba v gotovini
tako.

Dalje je naprodaj lepa hiša
za eno družino, 6 sob, velik lot
in v prijazni collinwoodski na-
selbini.

Za podrobnosti pokličite Jer-
ney Hribar, 954 E. 144. St.,
Glenview 2500. (161)

Delo bi rad

Fant, ki je star 16 let, bi rad
dobil kako primerno delo za
čez poletje. Vprašajte na 1053
E. 61. St., tel. HE 1619. (160)

Sobe se išče

Išče se 4 ali 5 sob z gorkoto.
Pokličite med 7 in 8 zvečer EN-
dicott 3068. (162)

Nottingham Coal & Supply
Co.
18320 Lanken Ave.
zraven Nottingham Rd.
JOSEPH F. GABRIEL
WILLIAM A. TEKAVEC

Nekaj posebnosti

Očiščeni piščanci 31c
Govedina za juho 13c
Govedina za peči 21c
Gold Medal moka 99c
Sladkor, 10 funtov 55c
Gold Cross mleko, 3 22c
Rinso, Oxidol, 2 37c

Se priporočam
Louis Oswald
17205 Greenwood Ave.

GAY INN

6933 St. Clair Ave.
Godba in ples vsak petek in
soboto.
Najboljša pijača.
(Fri. -x)

Na ribjo pečenko

Victor in Josephine Kosic
vljudno vabita vse znanee in
prijatelje danes na ribjo pe-
čenko, jutri pa na veselo zaba-
vo. Oba večera bo igrala izvrst-
na godba.

Good Time Cafe

5705 St. Clair Ave.

Posebnosti za ta teden

Sveža rebra, ft 20c
Domače kislo zelje 6c
Domač suh pork chops 25c
Teletina za pohat 30c
Sliced bacon 29c
Pork chops s konca 25c
Domača mast, 2 funta 27c
Najboljše Hildebrandt
vinarce 28c
Se vljudno priporočam vsem
gospodinjam.

Anton Ogrinc

6414 St. Clair Ave.

SPECIALS

Friday — Saturday

Fresh Roll Butter,

lb. 38½c

Fresh Selected Eggs,

doz. 30½c

Super Suds 1c Deal
(in the Blue Box)

3 Large Boxes 40c

Palmolive Soap,

1c. Deal

4 Reg. Bars 19c

4 Big Bars 26c

New White Potatoes,

15lbs. 35c

Golden Ripe Bananas,

4 lbs. 25c

Free Stone Peaches, lb. .5c

Tuna Fish, 2 Cans 29c

6% Beer At a Low Price

SPECH FOOD STORE

1100 E. 63rd St.

HE-0674

Popravljamo furneze

vsake vrste, čistimo za \$4, rese-
tamo za \$12. Air conditioning,
tinning, roofing, mala mesečna
odplačila.

Mason Heating Co.

1193 Addison Rd.
Endicott 0487. (162)

Announcement

We announce the opening of
Bea's Beauty Shoppe, 6120 St.
Clair Ave. Individual Hair
Styling. Permanents \$2.50 and
up. EN 5669. Bernice Hooe-
var, proprietor. (161)

BODITE PREVIDEN VOZNIK

Mnogo nesreče se pripeti radi pokvar-
jenih oči. Dajte si pregledati oči, da
se boste počutili varne. Vid mora biti
tak, da lahko razločite številke na me-
tu brzine, da vidite, kako hitro vozi.
Imamo 30 let izkušnje v preiskovanju
vida in umerjanju oči. Zadovoljni bo-
ste v vsakem oziru.

EDWARD A. HISS

lekarna — farmacija in optometrijsko
potrebščino

7102 St. Clair Ave.

MOLLY'S TAVERN

7508 St. Clair Ave.
PIVO — VINO — ŽGANJE
— DOBRA JEDILA —
Se priporočamo

Ignac Slapnik, st.

CVETIČAR

6102 ST. CLAIR AVE.
Henderson 1120

BLISS COAL CO.

PREMOG IN DRVA
Zastopstvo
WHITING STOKERS

22290 LAKELAND BLVD.
KENmore 0808

TREBUSNE PASOVE IN

ELASTICNE NOGAVICE
Imamo v polni zalogi. Pošiljamo
tudi po pošti.

MANDEL DRUG CO.

15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom

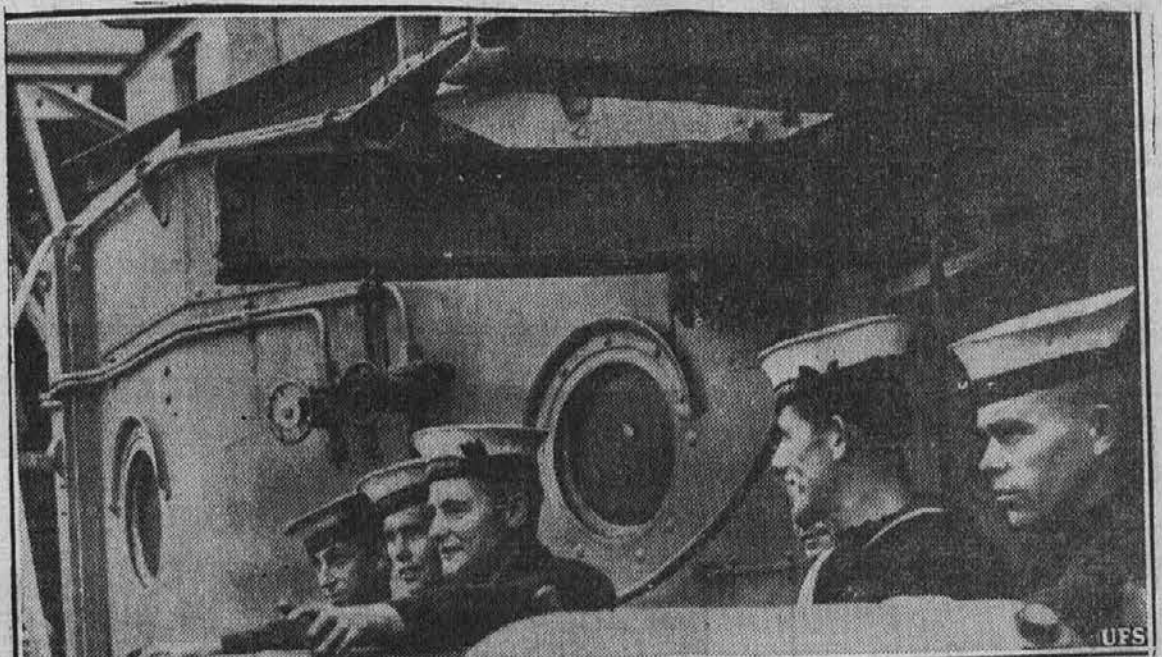
6612 ST. CLAIR AVE.
Henderson 2978

Pouk v glasbi

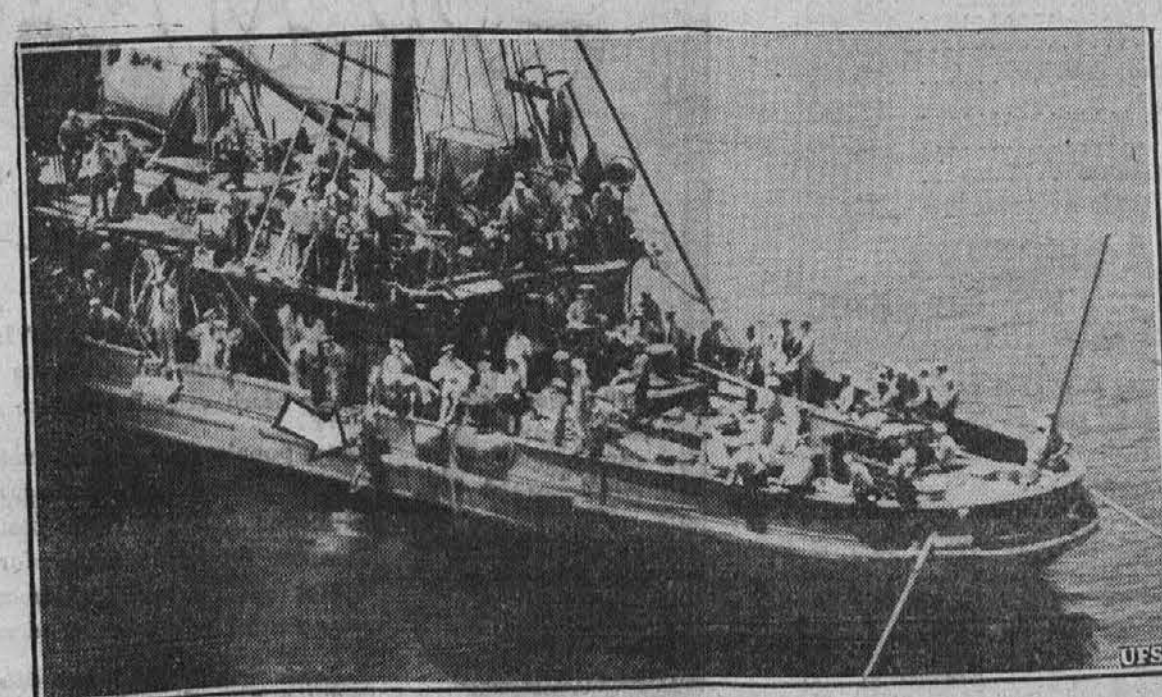
Naučite se popularne glasbe
20 lahkih poukih. Prvi pouk
zastonj.

The Millikin School of Music

5826 Superior Ave.
(X - Mo., Wed., Fri.)

Ti so potopili nemško bojno ladjo Bismarck. — Končni strel, ki je zadal mogočni
bojni ladji Bismarck smrtni udarec, je bil izstreljen iz angleške križarke Dorsetshire.
Slika nam kaže zadovoljno moštvo omenjene angleške križarke, ki je po opravljenem delu
dospelo v neimenovano angleško luko.

Slika nam kaže reševalno moštvo ameriške mornarice, ki si brezupno prizadeva re-
šeti vsaj moštvo iz potopljene podmornice O-9 v Portsmouth, N. H., katere se je pogrezni-
la v globino 400 čevljev. Pušica nam kaže mesto, kjer se je potopil prvi potapljač z rešil-
ne ladje Falcon.

TROJKA

DR. FRANC DETELA

III

Vklon materin, gospodične oko ponujata v zakon mu njeno roko.

Prešeren

Lovro je sedel v prostorni sobi svojega gradu pri odprtem oknu in premišljeval dogodke prošlega dne. Svetilka, ki jo je obeljavalo nekoliko nočnih metuljev, je medlo obsevala ostarelo pohištje. Izpod okna se je slišalo cvrčanje murnov in črčkov, iz sobe enakomerni zvok nihala, sicer vse tiho. Temna je bila noč, le v daljavi se je videla lučka.

"Na Mlaki še ne spe," je dejal Lovro. "Gotovo govore o meni. Kako le?"

Sprejeli so ga bili Majerjevi res lepo. Pripeljali so se mu bili naproti, ga pogostili, pred podkrajski grad mu postavili slavalok z napisom in ga sprejeli do doma. Njegovi ljudje se pa niso bili nič kaj izkazali. Pričakal ga ni nihče, ne starši ne sestra. Ko je bil vprašal oskrbnico Zefo, če ni Bojančevih nikogar, mu je pravila, da so ga pač čakali, a ker ga dolgo ni bilo, so odšli, češ da se nocoj ne vrne. Tako je ostal Lovro sam s svojo domišljijo, ki ga je spominjala Radivojevega naročila in narodne dolžnosti. Potrebno, da pride gospodinja k hiši, se mu je zazdela nujna. Kako je bilo po gradu vse pusto in prazno, zakajeno in zaprta, brez vseh ugodnosti, do kakršnih ima premožen človek pravico! Čašica čaja bi se mu prilegla; a kdo bi ga zvaril! Pogrešil je spalne suknje in copat. To bi bilo potem vse pri rokah. Tudi bi se mu ne bilo treba toliko ukvarjati s posli in mirneje bi prebiral knjige in novine. A propos, novine; dva dni že ni imel nobenih v rokah; Bog ve, kaj se je bilo že vse dogodilo med tem časom! Oh, po dunajskih kavarnah se mu bo pač tožilo v Podkraju! Toda narodna dolžnost! V mislih nanjo je zaspal.

Zbudil se je pozno, s težko glavo, tako da ga ni razveselil jasni dan, nikar da bi ga bil mikal lep razgled iz gradu ali ga vabila krasna narava v svoje naročje. Začel je stikati po omarah, da bi dobil kakih novin. Zaman. Teta se ni brigala za politiko. Zefa, ki je hodila že dolgo vsakih pet minut poslušat pred njegovo spalnico, če je že pokonci, mu je prinesla zajtrk, povpraševala skrbno, kako je spal, če ostane doma, ali bi šel gledat z Janezom po hlevih ali po polju ali z njo mlade račke in goske, ki so tako kratkočasne.

"Eno za drugim, Zefa, eno za drugim," se je branil Lovro nepotrepežljivo in se strahoma domislil, da bo ta ženska morda vedno toliko govorila. Če bi bila gospodinja pri hiši, bi se odvedla ta nadloga nanjo. Ali mora gospodinja k hiši ali pa oskrbnik, tako je sklenil; zakaj to bi bilo res prijetno premoženje, ko bi nalagalo človeku le večji trud in večjo sitnost.

Komaj je sedel k zajtrku, ga vznemiri ropot in krik in pasje lajanje. Nejevoljen skoči k oknu in zagleda na dvorišču baronovega Foksa v boju z Edvardovim Fiskom. Gospodinja sta stala razkoračena vsak za svojim psom; baron je vlek svojega za ovrtnik, Edvard svojega za rep, z bičem pa sta udrihala po togotnih živalih, kamor je padlo. A psa, ki sta slutila nekako tekmovalstvo in nasprotstvo med svojima go-

spodarjema, sta se bila tako zagrizla drug v drugega, da se nista zmenila za bič.

Vidno zadovoljen je izpod vrat gledal valpet Janez, z rokami vprtimi v bok, to vojsko. Ko pa se je naveličal, je dejal: "Gospod baron, ali razženem mrhi?" Ne da bi čakal odgovora, je prinesel škaf vode iz hleva in ga zviškoma zvrnil na srditeža, da sta renče odskočila narazen.

Kmalu je slišal Lovro pred sobo baronov glas, ki je ukazoval Foksu, kam mora leči; potrkal in vstopil je baron.

Opravičil se je, da prihaja tako zgodaj, in se mu je brez ovinkov ponudil za oskrbnika. Podprl je ponudbo z dejstvom, da je preživel mlada leta v tem gradu in da pozna vse posestvo. "Po teh sobah," je dejal, "sem se pojal. Skozi to okno sem vrgel psička, ljubljena naše guvernantke, da me je oče strašno pretepel. Pri onih skalah sem padel prvič s konja."

Kakor nalašč! si je mislil Lovro. Oskrbnika ne bo treba iskati! Razveselila ga je tudi prilika, da izkaže potomcu podkrajskih graščakov majhno dobroto iz usmiljenja; saj je iskal revež kruha tam, kjer ga je njegov oče delil. Bal se je le, da bo preveč plače zahteval imenitni oskrbnik. A baron ga je iznenadil z opazko, da je zadovoljen s hrano in stanovanjem in zaradi lepšega z nekoliko goldinarji na mesec.

Zadovoljna sta si segla v roke. Komaj pa je odšel baron, je samozavestno potrkal Edvard.

"Počakaj me spodaj!" je zaklical baronu, ko sta se srečala na hodniku.

Baron se je oziral po torišču svojega bodočega delovanja, obšel hleve, gospodarske šrambe, vrt, gledal čez potok proti Pristavi, ob cesti na Mlako in milo se mu je storilo, ko se je domislil, da je bil ves ta svet še last njegovega očeta, in on, edini sin, nima ne pedi svoje zemlje. "Dva kmeta in en slepar so si razdelili plen, on pa hodi od hiše do hiše za borinim kruhom." Loteval se ga je srd in srce mu je polnilo sovraštvo do Stojana, do Bojanca in zlasti do Majerja, ki seda za mizo, ki je bila zanj pogrnjena. Nadejal se je bil vsaj, da dobo Irmo; a Bojančev prihod je omajal tudi to nado in ga pripravil v strah, da je izgubljeno zanj vse, vse na svetu.

"He, baron, si me prehitel?" ga je udaril Edvard po rami.

"Kako misliš?"

"Čestitam ti k oskrbnikemu"

dostojanstvu."

"Ali si se ti tudi poganjal?" "Tudi. Pa kdor prej pride, prej melje. Gospod Bojanec jako obžaluje, da je že oddal oskrbnikstvo. Razumljivo. Izuchen ekonom iz Ogrskega Starega grada! Baron, strmin nad tvojo smelostjo. Saj ne razumeš o poljedelstvu nič, švicarske krave ne razločiš od muricodolske, jorkširske svinje ne od berkširske."

"Molči, Edvard! Ti si ustrešil na lovu Bendežovo kozo, ker si mislil, da je srna."

"Takrat je bila megla, da nisem videl. A ti ne razločiš pšenice od ječmena. Toda nič se ne boj, baron! Vsa moja veda ti je na razpolaganje. Kadar česa ne boš vedel, mene vprašaj! Mene poslušaj in gospodaril boš, da bo kaj. Glej, konjski hlev tam ima okna premajhna in prenizko postavljena; goveji hlev ravno narobe. Tu imaš takoj priliko k izboljševanju. Popoldne ti prinesem izpisek strojev, katere bo treba omisliti, in ti naznamim solidno francosko tvrdo, ki je preskrbovala nas v Ogrskem Starem gradu. Doba napredka je napočila v Podkraju. A kako misliš prirediti svoje epohalno delovanje?"

"Najprej bo treba kupiti konja za ježo."

"Izborno!"

"Potem moramo dobiti nekaj lova v najem."

"Dalje!"

"Šefu bom skušil vcepiti nekaj gosposkih šeg in mu zbuditi čut za dostojanstvo."

What's Cookin', Men?

To je le en način, da enkrat poskusite

ŽGANJE ZA VSE NAMENE

Ravno pravo za Old Fashioneds, Whiskey Sour, Manhattan, highballs ali čisto. Zakaj ne bi poskusili za dva tedna?

Caravan

A BLEND OF STRAIGHT WHISKIES

The Straight Whiskies in this Product are ALL FOUR YEARS 4 OR MORE OLD

\$1.00

FULL PINT Code No. 163-C

\$1.95 Full Quart Code No. 163-A

GO PROOF

JAS. BARCLAY & CO., LTD. Detroit, Mich.; Peoria, Ill.

ZELO UGODEN NAKUP!

FRIGIDAIRE, ves porcelan, 7 kub. čevljev	89.50
FRIGIDAIRE CWP-639, porcelan	159.00
WESTINGHOUSE LEDENICA, 6 kub. čevljev	39.00
GENERAL ELECTRIC LEDENICA	59.00
COLDSPOT LEDENICA, kot nova	59.00
GENERAL ELECTRIC PEČ, avtomatična	89.50
WESTINGHOUSE ELEKTRIČNA PEČ, avtomatična	25.00

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

819 East 185th St.

Kenmore 5700

AMERICAN RADIATOR PRODUCTS
WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI

Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje.

NOBENE GOTOVINE TAKOJ. PLAČATE V TREH LETIH

Urad in razstava vseh predmetov na

715 E. 103rd St.

GLenville 9218

Vprašajte za našega zastopnika Štefan Robash
NIČ PREDPLAČILA DO OKTOBRA

"Ali se hočeš pregnati," je dejal Edvard polglasno in se ozrl okrog sebe. "Kdo pa prihaja? Planinec je, učitelj iz Gorenje vasi. Ta domišljavec me ježi, ker noče pozdravljati. Radoveden sem, če bo snel klobuk."

Proti gradu je prišel črno oblečen mladenič z rokavicami. Zamišljen je koračil mimo.

"He, prijatelj, ali imate ptiče pod klobukom?" ga je ustavil Edvard.

Planinec se je ozrl, ostrmel in kri mu je zalila obraz.

"To je nesramna predrznost!" je zavrnil izzivača. Oni pa je začel vpiti nad njim, da ne ve, kaj se spodobi, da uči in lika mladino, sam brez olke in pouka potreben. Planinec se pa ni dal ugnati in vpitje je privabilo naposled Lovra.

Lovro se je bil ravno pripravil za odhod, ker se mu je mudilo k staršem. Preprič pred gradom mu je bil prav odveč.

"Premislite, gospod Bojanec," je vikal Edvard, "ta človek gre mimo gospoda barona in mene in naju niti ne pozdra-

vi." "Gospod Bojanec," se je opravičeval zatoženec, "ta dva gospoda poznam po obrazu in po imenu, sicer smo si tuji, in zakaj bi ju jaz pozdravljal, ne vem. K vam namenjen, sem šel mirno mimo njiju; a ta gospod me je napal brez vsakega povoda." — V srcu je stal Lovro na Planinčevi strani; a ozir na Irmo ga je motil, dušil poštena čustva in mu kazal ugodno priliko, da se prikupi bratu lepe sestre.

(Dalje prihodnjič.)

THE MAY CO. BASEMENT

POLETNI

Čevlji

Po nizki
ceni
samo ...

1.99

par

Najnovejši stili, bele in kombinacijske barve

"Candy stripes" in "solids" prednjačijo v tej skupini, tudi vzorci, barve in materiali so v tako veliki izbiri, da bi nam bilo nemogoče tu navesti imena vseh! V skupini imamo mere od 4 do 8, toda jih nimamo v vsakem stilu.

The May Co. Basement

Pol-letna RAZPRODAJA!

Regularno \$4.45

May's "Style Arch"

Čevlji

Prihranite si \$1
pri vsakemu paru

3.45

par

Posebnost, ki jo nudimo dvakrat na leto, v kateri prodamo izključno našega izdelka "Style-Arch," čevlje po tej posebni ceni! Najnovejši stili in vzorci v beli in kombinacijski barvi, kot tudi črne in rjave barve. Mere 4 do 9, širine AA do E imamo v tej skupini, toda nimamo jih v vseh stilih za žene in dekleta.

The May Co. COOL Basement

Spending Happy Days at CEDAR POINT on Lake Erie

COMING
Bon Bernie
Gene Krupa
Alvino Rey
Tony Pastor
Orrin Tucker
AND OTHERS

Dance NIGHTLY TO FAMOUS RADIO BANDS

"All the fun in the world" is yours at Cedar Point, the largest vacation resort on the Great Lakes. Seven miles of sandy beach extends out into the blue waters of Lake Erie.

Every popular outdoor and indoor sport and amusement await you, including fishing, boating, riding, tennis and golf. Special attraction... Ohio's most beautiful summer ballroom. Endless fun for all the family, for a day or the entire summer. Hotel Breakers, with 1,000 comfortable, outside rooms, offers you restful relaxation. Moderate rates... excellent cuisine.

Easy to reach, via U. S. Route 6, Ohio a, midway between Cleveland and Toledo. Rail or bus to Sandusky. Steamers from Cleveland and Detroit.

Ask for folder. CEDAR POINT-ON-LAKE ERIE, SANDUSKY, O.

THE PLAYGROUND OF THE GREAT LAKES • JUNE 14 THROUGH LABOR DAY

Vabilo

v nedeljo 13. julija
na Pintarjevi farmi

ODBOR